

Hoe krijgen we de burger betrokken?

Helm Verhees, wethouder Deurne: 'Zonder ondernemers kan het eigenlijk niet'

Een interessant en vooral generiek probleem: hoe houd en krijg je als gemeente de burger betrokken, met de kennis dat je fors hebt moeten bezuinigen op beheer en onderhoud van de openbare ruimte en het groen? Een interview met Helm Verhees, wethouder van de gemeente Deurne.

Auteur: Hein van Iersel

Het is veel geld, maar Deurne is zeker niet exceptioneel. Op een begroting van 5 miljoen voor onderhoud van de openbare ruimte heeft de gemeente Deurne de laatste jaren ongeveer 1 miljoen ingeleverd. Dat is onder andere gebeurd door de onderhoudsniveaus terug te brengen. Een deel van die bezuinigingen waren overigens ook leer-geld. Zo wordt inmiddels weer extra geïnvesteerd in het beheer van onkruid op verhardingen en fiets- en voetpaden om een en ander beheersbaar te houden.

Helm Verhees mag, net als alle wethouders in deze rubriek *Op de Fiets*, zelf zijn route uitstippelen en zelf bepalen welke objecten we gaan bekijken. Daar heeft de wethouder een duidelijke visie bij. Natuurlijk kiest hij de objecten waarmee hij heeft kunnen scoren. Dat is logisch; ook wethouders zijn mensen. Het belangrijkste fietsdoel is de ontwikkeling van een nieuwbouwproject, direct bij het station. Nieuwbouw trekt inmiddels overal weer aan, zeker projecten bij treinstations. Dergelijke projecten zijn overal goed verkoopbaar en dat geldt dus ook voor Deurne. Deurne mag dan niet in het drukste deel van Nederland liggen, ook hier ontstaat steeds meer overlast door files. Mensen die aan het begin van hun carrière staan, anticiperen daarop door een huis te kiezen dat dicht bij een station ligt. Zuidelijk van de spoorzone bij het station worden nu door AM Wonen ruim 50 huizen gebouwd, maar Verhees fietst direct door naar de andere kant van het spoor, waar de volgende uitbreiding alweer gepland staat. De wethouder is bijzonder trots op de noordzijde van het station, waar een oud parkeerterrein is omgebouwd tot een parkje met wat parkeermogelijkheden. Dit parkje moet het centrum worden van een nieuw bouwproject. Rondom dit nieuwe parkje ligt een

aantal wat vervallen complexen, onder andere een oud hotel. De gemeente heeft deze projecten verkocht. Niet gewoon aan de hoogste bidder, maar aan een ontwikkelaar, die daar een goed plan bij moest presenteren. Deze ontwikkelvisie sluit goed aan bij wat Verhees later in het interview zal zeggen: 'Ondernemers heb je eigenlijk altijd nodig.' Impliciet zegt Verhees daarmee dat de gemeente het niet allemaal zelf kan, maar wel duidelijk moet sturen.

Spelen

Twee andere projecten waar Verhees mij naar toebrengt, zijn een paar kleine speeltuintjes. Ook dat is niet toevallig en laat iets zien over de nieuwe manier waarop gemeentes samenwerken met de burger. De gemeente heeft zich bij de ontwikkeling van het eerste speeltuintje vooral afzijdig gehouden. Verhees: 'Buurtbewoners bij het Sint Willibrordusplantsoen kwamen op mij af en meldden dat ze iets wilden doen op deze plek. Wij hebben toen wat geld beschikbaar gesteld, maar de bewoners hebben vervolgens alles zelf gedaan. Onze dienst heeft over de schouder van de bewoners meegekeken of alles binnen de normen en regelgeving lag.' De gemeente Deurne is overigens wel verantwoordelijk voor het onderhoud en het keuren van de toestellen, maar het opvragen van offertes en de aanleg zijn door bewoners gedaan. Verder is een deel van het geld opgebracht via sponsoring. Verhees, bijna verbaasd maar ook trots: 'Ze hebben mij dan wel weer gevraagd om het speeltuintje officieel te openen.'

Bij het tweede speeltuintje waar we waarschijnlijk niet toevallig langs fietsen, kwam het initiatief ook uit de kringen van de bewoners. Tijdens een bezoek aan een nieuwbouwwijk, de Rijtse Vennen,

werd Verhees aangesproken door een *menneke* – zoals Verhees dat uitdrukt – die meneer de wethouder vroeg waarom er in zijn wijk niets voor kinderen was. Verhees: 'Ik heb toen aan mijn dienst gevraagd of er op de gemeentewerf wellicht nog wat oude toestellen lagen en zo is het balletje gaan rollen.' Het speeltuintje is overigens gerealiseerd zonder oude toestellen van de gemeentewerf. Verhees: 'Wat we hier ook gedaan hebben, is onze eigen dienst inzetten om de grond met de machines een keer goed om te zetten.' Verhees geeft het voorbeeld om duidelijk te maken dat dingen in Deurne niet altijd ingewikkeld hoeven te zijn.

**Ik wil een band houden,
maar evengoed mijn doel
bereiken**

De Peel

Bij Deurne begint de grens. Ooit begon achter Deurne het bijna ontoegankelijke moerasgebied de Peel. De Peel is allang geen donker en gevaarlijk moerasgebied meer, maar een gebied waar intensieve veeteelt in aanraking en soms ook in conflict komt met toerisme en natuur. Wethouder Helm Verhees probeert dat proces onder controle te houden, maar probeert vooral praktisch te

Ze hebben mij dan wel weer gevraagd om het speeltuintje officieel te openen

blijven. De natuur op slot zetten hoeft voor hem sowieso niet. En als hij het op mild ironische toon over 'onze natuurvrienden' heeft, doelt hij duidelijk op de natuurbeherende organisaties, die op hun terreinen wat meer plaats zouden kunnen maken voor de burgers van Deurne en natuurlijk ook voor toeristen. Verhees: 'Het gaat niet om crossen met een allterrainjeep door Nationaal Park De Peel, maar om kleinschalige vormen van recreatie, die voor weinig overlast zorgen voor het park.' Verhees is het er overigens mee eens dat een aantal gebieden in het park verboden moeten blijven voor

bezoekers, maar over het algemeen zou er meer kunnen in het park. Bijvoorbeeld fluisterbootjes, waarmee je door het natuurerrein kunt varen, of betere fietsroutes. Zo is er een plan om een oud spoorlijntje, dat vroeger gebruikt werd om veen uit het gebied te transporteren, in te zetten als fietsroute, maar echt hard gaan deze ontwikkelingen niet. Verhees over zijn relatie met deze natuurorganisaties: 'Ik wil een band houden, maar tegelijk mijn doel bereiken.'

Beleving

De Peel is op dit moment een van de toeristische parels in de kroon van Deurne, maar tegelijk ook te weinig ontwikkeld. Verhees is de eerste om dat toe te geven. 'In een halve dag heb je het wel gezien, terwijl er met de opzet van extra fietspaden en mogelijkheden om te varen zo veel meer mogelijk zou zijn.'

Belangrijk in dat proces zijn de lokale ondernemers. Mensen die een bed & breakfast of restaurant beginnen in het gebied, zorgen als vanzelf dat er druk ontstaat op de politiek en het bestuur om dingen te ontwikkelen. Verhees legt het uit op zijn eigen manier, die verraadt dat hijzelf uit het gebied komt en een agrarische achtergrond

heeft: 'Ze trekken hard aan de ketting.' Een goed voorbeeld daarvan zijn de ondernemers achter het Toon Kortooms-museum. Kortooms is een lokale beroemdheid en auteur van een aantal streekromans, zoals 'Beekman en Beekman' en 'Help! De dokter verzuipt', die vroeger veel gelezen werden. De ondernemers hebben het huis waar Kortooms ooit heeft gewoond omgebouwd tot een toeristische trekpleister. Kortooms is overigens niet de enige schrijver die Deurne kan inzetten om toeristen te trekken. Ook Antoon Coolen wordt in Deurne nog tentoongesteld in een lokaal museum.

Be social

Scan of ga naar:

www.Stad+Groen.nl/artikel.asp?id=41-6637

